निवृत्ते नारदप्रश्ने यन्मयोक्तं समासतः । श्रुतास्ते विस्तराः सर्व्वे ये पूर्व्वे जनमेजय ।
विष्णोस्तु माथुरे कल्पे यत्र ते संशयो महान् । वासुदेवगतिश्चैव सा मया समुदाहृता ।
आश्चर्य्यश्चैव नान्योऽस्ति आश्चर्य्यं विद्धि केशवं । सर्व्वेष्वाश्चर्य्यकल्पेषु नास्त्याश्चर्य्यमवैष्णव ।
स एष धन्यो धन्यानां धन्यकृद्धन्यभावनः । देवेष्वपि सदैत्येषु नास्ति धन्यतरोऽच्युतात् ।
आदित्या वसवो रुद्रा अश्विनौ मरुतस्तथा । गगनं भूर्द्दिशश्चैव सलिलं ज्योतिरेव च । ११०५०
एष धाता विधाता च संहर्त्ता काल एव च । सत्यं धर्म्मस्तपश्चैव ब्रह्मा चैव सनातनः ।
अनन्तश्चैव नागानां रुद्राणां शङ्करः स्मृतः । जङ्गमाजङ्गमञ्चैव जगन्नारायणोद्भवं ।
एतस्माच्च जगत् सर्व्वं प्रसूयेत जनार्द्दनात् । जगच्च सर्व्वं देवेशस्तं नमस्कुरु भारत ।
पूज्यश्च सततं सर्व्वैर्देवैरथ सनातनः । इत्युक्तं वाणयुद्धं ते माहात्म्यं केशवस्य च
वशप्रतिष्ठामतुलां श्रवणादेव लप्स्यसे । ये चेदं धारयिष्यन्ति वाणयुद्धमनुत्तमं । ११०५५
केशवस्य च माहात्म्यं नाधर्म्मस्तान् भजिष्यति । एषा ते वैष्णवी चर्य्या मया कार्त्स्न्येन कीर्त्तिता ।
पृच्छतस्तात यज्ञे ऽस्मिन्निवृत्ते जनमेजय । आश्चर्य्यपर्व्वमखिलं यो हीदं धारयेन्नरः ।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकञ्च गच्छति । कल्यमुत्थाय यो नित्यं कीर्त्तयेत्सुसमाहितः ।
न तस्य दुरितं किञ्चिदिह लोके परत्र च । ब्राह्मणः सर्व्ववेदी स्यात् क्षत्रियो विजयी भवेत् ।
वैश्यो धनसमृद्धः स्याच्छूद्रो गच्छेच्च सद्गतिं । नाशुभं प्राप्नुयात्किञ्चिद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् । ११०६०
॥ सौतिरुवाच ॥ इति पारिक्षितो राजा वैशम्पायनभाषितं । श्रुत्वा प्रीतमना जातो हरिवंशं द्विजर्षभः ।
एवं शौनक संक्षेपाद्विस्तरेण तथैव च । प्रोक्ता वै सर्व्ववंशास्ते किम्भूयः श्रोतुमिच्छसि ।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि नवत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १९० ॥ समाप्तश्चेदं विष्णुपर्व्व ॥

॥ अथ भविष्यपर्व्व ॥

॥ शौनक उवाच ॥ जनमेजयस्य के पुत्राः पप्रच्छे लौमहर्षणे । कस्मिन् प्रतिष्ठितो वंशः पाण्डवानां महात्मनां ।
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं परं कौतूहलं हि मे । तत्त्वः श्रुतवतां श्रेष्ठ सर्व्वविद्यासि मे मतः ।
॥ सौतिरुवाच ॥ पारिक्षितस्य काश्यायां द्वौ पुत्रौ सम्बभूवतुः । चन्द्रापीडश्च नृपतिः सूर्य्यापीडश्च मोक्षवित् । ११०६५
चन्द्रापीडस्य पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनां । जानमेजय इत्येवं ख्यातं भुवि परिश्रुतं ।
तेषां ज्येष्ठस्तु राजासीत् पुरे वारणसाह्वये । सत्यकर्णो महाबाहुर्य्यज्वा विपुलदक्षिणः ।
सत्यकर्णस्य दायादः श्वेतकर्णः प्रतापवान् । अपुत्रः स तु धर्म्मात्मा प्रविवेश तपोवनं ।
तस्माद्वनगताद्गर्भं यादवी प्रत्यपद्यत । सुचारोर्दुहिता सुभ्रूर्म्मालिनी भ्रातृमालिनी ।
स तु जन्मनि गर्भस्य श्वेतकर्णः प्रजेश्वरः । अन्वगच्छद्गतं पूर्व्वैर्म्महाप्रस्थानमच्युत । ११०७०
सा दृष्ट्वा संप्रयातं तं मालिनी पृष्ठतोऽन्वगात् । पथि सा सुषुवे सुभ्रूर्व्वने राजीवलोचनं ।
कुमारं तं परित्यज्य भर्त्तारं चान्वगच्छत । पतिव्रता महाभागा द्रौपदीव पुरा पतीन ।